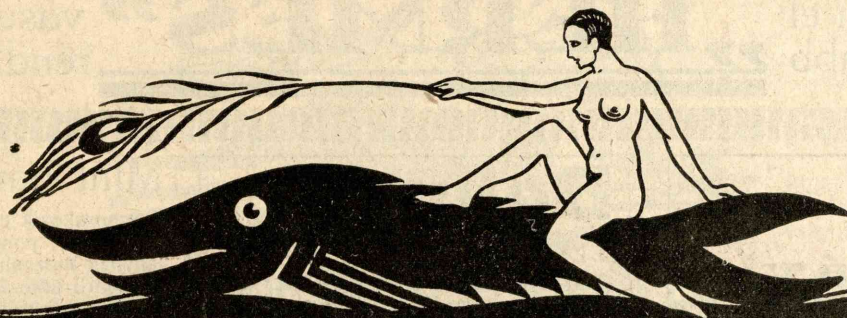

IX. évf. 49. sz.
Timișoara, 1931 december 8

451357

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben : 25 lei
Párisban : : 2 fr. 50 cent
Berlinben : : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

IKAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMÁIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

E heti számunk főbb
tartalma :

**Lore, egy berlini kis-
lány története**

Regény. Ford. : Bán-dor

**A grófnő és a szöke-
vény**

Egy magánnyomozó visszaem-
lékezéseiből

**A prostitúció törté-
nete**

A németek. Irta : Bán dor

**Részletek Olga nap-
lójából**

Novella, írta : ifj. Kubán Endre

**Tanulmányok
a nemi életből**

Irta : Dr. Krafft-Ebing

Szépség szalon

Magda

Novella, írta : Bán-dor

A selyemvánkos

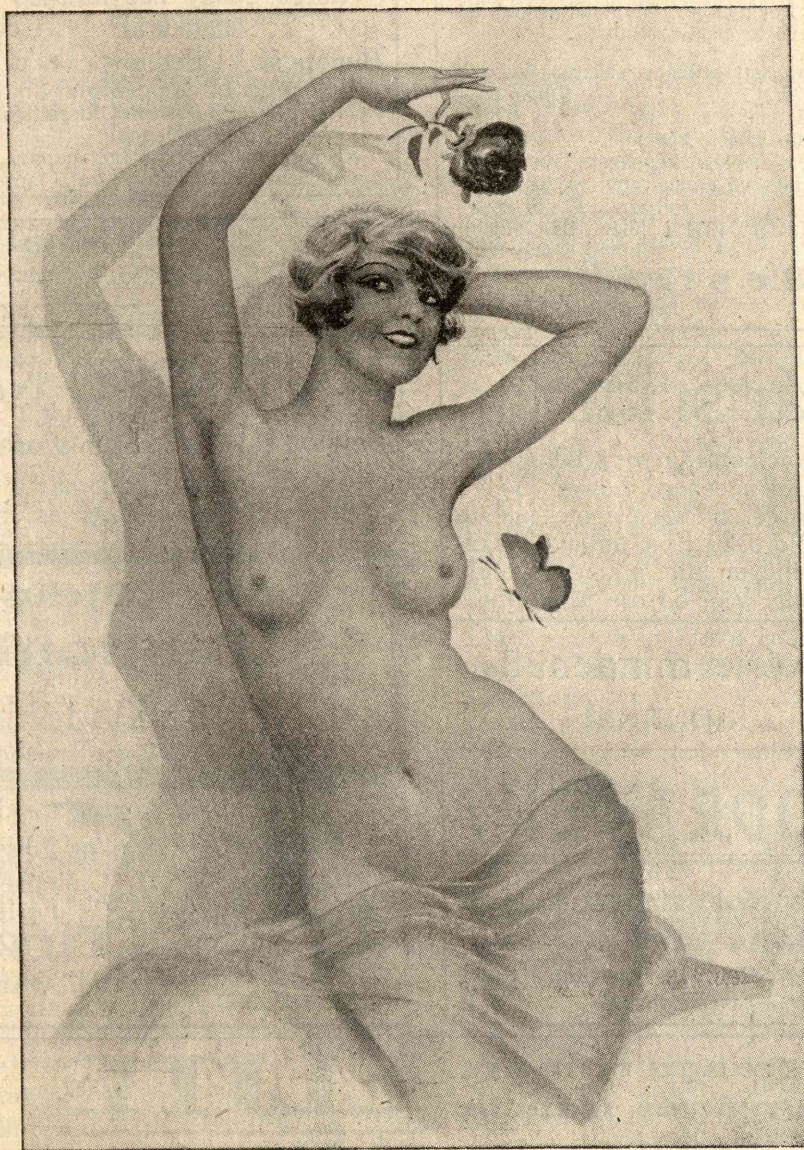
Novella, írta : Gáldoni Jenő

Az operáció

Novella, írta : Baby

**A heterák tudomá-
nya**

Irta : Pietro Aretino

Fiatalság
— Rajz —

Ne utazzon el
a legújabb

„HERMES” vasuti menet- rendkönyv nélkül

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portóköltés és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mind-ama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai, Dinar 35.—
2. Kató mint asszony „ 35.—
3. Kató válása, képekkel „ 35.—
4. Vera naplója, képekkel Dinar 70.—
5. Színésznő emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinar 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon kötve, Dinar 80.—
7. **Bestiák** képekkel, Dinar 80.—

Párisi Hirlap

A franciaországi magyarság kedvelt és népszerű magyar nyelvű hetilapja. Előfizetési ára félévre külföldre 20 Fr. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Páris, Vle. 33 rue Mazarine

Kérje mindenütt
lapunkat!

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, speciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

Dolly krém puder szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja:
**Roșu Jenő gyógyszerár-
ban Timișoara, Mehala**

Cehoszlovákia

területén levő olvasóink utbaigazítására közöljük, hogy a lapban hirdetett összes könyveket megrendelhetik ugyanazon helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. A most megjelenő **BESTIÁK** c. új könyvre mindegyik cseh-slovák újságárusító megrendeléseket már most elfogad.

Kezdő hölgy nagyszerűen manikűröz [47]

Budapest, VI. Podmaniczky u. 5
félemelet 6. lépcsőházban.
Nem tévesztendő össze a földszinti ma-
nikűrszalonnal.
Nyugati pályaudvartól két percre!
Látogatásnál hivatkozzon erre a lapra!

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara. IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

MAJTHÉNYI KÁROLY vízvezeték, villany- és csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanszerelés, házi telefon és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Olcsó kiadásu

Bibliofil könyvek

Káviár kiadóhivatalában kaphatók

Cím: „Káviár” Timișoara. II. Alea Dumbravei 54. sz.

Őszi újdonságok

Női filc- és bársonykalapok minden színben és
minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón

TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

ELITE

KÁVÉHAZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt
temesvári sör. Menü-rendszer. Kis me-
nű 40 lei, nagy menű 60 lei. Szíves
pártfogást kér **Blau Gyula.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Szerkesztő:
BÁN-DOR

MAGDA

— Irta: Bán-dor —

— Játsszunk valamit, Magdus!
— kérte a fiu.

— Mit akarsz játszani? — ka-
cagott a leány, vékony, de formás
lábaival a levegőben kalimpálva.
Térdigérő kis lerakott szoknyája
felhúzódott az ölébe és az arasz-
nyi fehér nadrág alig takart el va-
lamit fiatal, meztelen combjaiból.

— Doktort! — mondta könyö-
röge a fiu, valami távoli roko-
nuk, kinek szülei falun laktak és
tőlük járt iskolába. Fiatal volt még,
alig 14 éves, de fejlett, csinos fiu.

A leány már idősebb volt, 15
éves mult májusban és az első
kereskedelmibe járt. Formástestűkis
fruska, hegyes mellei nagyon is
feltűnően álltak ki a bluzából és
a lange kis szoknya ismeretlen
gyönyöröket sejtetett azokkal a
férfiakkal, akik megfordultak utána
az utcán.

— Hát annyira szereted vizs-
gálgatni a leányokat? — kaca-
gott csengően és csintalanul né-
zett a piruló fiura. — Jól van,
nem bánom, de először én csinál-
lom, amit szoktam, aztán meg-
vizsgálhatsz mindenhol és meg-
gyógyíthatod, ahol fáj.

Ezt a játékot Magda találta ki.
Szülei egész nap el voltak fog-
lalva az üzletben és ők egész dél-
után egyedül voltak otthon. A já-
ték akkor kezdődött, mikor a fiu
egyszer véletlenül meglátta Mag-
dát félig meztelenül és csodálko-
zással tapasztalta, hogy nem olyan

a teste, mint az övé. Különösen
egy hely keltette fel kíváncsiságát
és addig könyörgött a leánynak,
mig az megengedte neki, hogy
egészen közelről megnézze és ját-
sszon vele. Természetes hogy utána
Magda is kíváncsi lett és a viszo-
nosság elvén ő is alaposan kielé-
gitelte kíváncsiságát a fiu testét il-
letőleg. És az eredmény büszkévé
tette a kislányt, a fiut pedig resz-
ketésbe hozta.

Ettől kezdve szinte naponta ját-
szották ezt. Először a leány volt a
doktor, a beteg pedig a diványon
fekvő fiu, aki lehunytt szemekkel
remegett a diagnózis megállapi-
tása alatt és mikor a leány abba-
hagyta a vizsgálatot, a paciens
még betegbb volt, mint mikor a
doktor eljött hozzá. Aztán Magda
feküdt le és a fiu első dolga volt,
meg sem kérdezve, mint egy lel-
kiismeretes orvoshoz illik, hogy
mi a baja — a bluzát kigombolni.
A kombiné pántjait letolta a vál-
lairól és kissé durvább bár, de ala-
posan nekilátott a leányka korá-
hoz mérten fejlett, kemény mellei-
nek. Különösen a rózsás kis bim-
bók keltették fel figyelmét, melyek
rögtön megkeményedtek az ujjai
között és nem kis mértékben ag-
godalmat keltettek fel benne. An-
nál is inkább, mert Magdus ugy-
dobálta magát ilyenkor. Ezt a
vizsgálatot azonban igyekezett
gyorsan befejezni, mert a másik
sokkal jobban tetszett neki. Ilyen-

kor Magda hunyta be a szemét, ő
pedig felhajtotta a kis szoknyát és
a leányka utasítására egészen le-
huzta róla a kis nadrágot. Tet-
szett neki, hogy a leány ilyenkor
reszket és liheg és lassan külön-
féle dolgokat talált ki, hogy behi-
zelegje magát a leányka kegyeibe.
Ebből állott az egész játék, mert
egyikük sem tudta, hogy ennél
többet is lehet. De Magdát már
nem elégitették ki ezek a játékok,
melyek különös érzéseket keltettek
fel benne és valami ösztönösen
vonzani kezdte a férfiak felé.

Az első egy tiszt volt, kinek a
karjai közé esett egy majálison.
Sokat táncoltak együtt és a tiszt,
aki hamarosan észrevette, hogy le-
het valamit csinálni a kicsikével,
háromszor is behuzta séta közben
egy-egy bokor mögé, hol tüzesen
összecsókolta és oly alaposan
meggyőződést szerzett arról, hogy
a kisleánynak már egészen fejlett
idomai vannak, hogy annak egész
teste reszketett belé. Csak azt
nem tudta megérteni Magda, hogy
a végén miért öleli magához, két
karjával átnyulva a hóna alatt és
mellecskéit megfogva, miért csó-
kolja a nyakát, miért reszket ugy-
és dörzsölődik hozzá.

Aztán fürdőre utaztak a mamá-
jával, aki 36 éves kora dacára
még mindig nagyon szép asszony
volt. Megismerkedtek a fürdőorvos
családjával és folyton együtt vol-
tak. A férfi szép szőke ember

volt, a felesége kicsi, filigrán fekete asszony és ha eljöttek, anyukájával bementek a másik szobába és bezárták az ajtót.

Magda nagyon szerette volna tudni, hogy mit csinálnak odabent, mert sokszor egész délután bent voltak és gyakran hallotta az anyukáját, vagy az orvos feleségét sikoltani. Nagyon félt ilyenkor, hogy talán megölik az anyukáját és egyszer egy lyukat furt az ajtóba és elment sétálni, de nem sokára visszaosont és szinte elájult, mikor benézett a lyukon. Anyukája és a másik asszony ruha nélkül feküdtek az ágyon és ölelték, csókolgatták egymást, a doktor pedig ott térdelt mellettük és az anyukáját tartotta átölelve...

Annyira hatott rá ez a látvány, hogy beteg lett. Napokig nyomta az ágyat, ami azonban nem akadályozta meg az anyukáját abban, hogy egy fiatal teniszbajnokkal kirándulásra ne menjen, a doktor bácsit bizva meg, hogy vigyázzon a kis leányára. Az ő felesége szintén a kirándulókkal tartott egy tűzérkapitány kíséretében és mikor este hazajöttek, Magda nem tudta mire vélni, hogy a két asszony miért van annyira kimerülve, hogy alig tudtak állni a lábaikon.

A doktor bácsi közben cukrott hozott a leánykának, nagyon kedvesen beszélgetett vele, aztán kijelentette, hogy meg fogja vizsgálni. Hiába mondta neki Magdus, hogy nem fáj neki semmije, hiába tolta el szégyenkezve a kezét, a bácsi kibontotta felül a hálóing szalagját, széthúzta és előbukkant két hamvas, rózsás melle. Magda nagyon szégyelte magát, mert eszébe jutott a multkori jelenet, mikor a bácsi az anyukája mellett csókolgatta és most vele is így csinált, sokáig vizsgálgatta, csókolgatta és a fiatal leánytest megremegett, mikor a férfi ajkai a parányi bimbókat érintették és valami kábító érzés vett erőn a leányon.

A bácsi megdicsérte, hogy milyen szép mellei vannak már, aztán egyszerre lehúzta róla a paplant és Magda rémült sikoltással huzódott össze, mikor az arcára borította a hálóingét. De hiába

volt minden, ereje csakhamar elfogyott, nem tudott védekezni tovább, a férfi vad erővel szorította le és vonta széjjel a lábait.

Magda egyik csodálkozásból a másikba esett. Sohasem hitte volna, hogy ilyesmire is képesek a felnőtt emberek, majd pedig, mikor a bácsi, hosszas vizsgálat után csókolni is kezdte, ő szégyelte magát a férfi helyett. De az érzés jó volt, ezt elismerte magában, nem is tudott nyugodtan maradni, kis teste megvonaglott a gyönyörözés alatt, ajkáról kéjes sóhajok törtek elő és szinte elájult, mikor életében először elérkezett a mámor tetőpontjára...

Mikor Magda magához tért, már otthon volt az anyukája. Nem szólt neki semmit a történetekről és boldogan gondolt vissza arra a jóérzésre, mikor a bácsi olyan különösen csókolta.

Másnap fel akart kelni, mert nagy kirándulás volt tervezve a közeli erdőbe, de még nagyon gyenge volt. A bácsi felajánlotta, hogy itthon marad vigyázni rá, feleségét pedig két tiszt barátja gondjaira bízta. A két asszony el is ment és csak késő éjjel jöttek vissza, olyan kimerülten, hogy a szobaleánynak kellett levetkőztetni és lefektetni őket.

Ebéd után pedig a bácsi bement Magdushoz és bezárta az ajtót. A leányka rémülten fordult a fal felé, mikor a bácsi vetkőzni kezdett és teljesen ruhátlanul odabujt mellé az ágyba. Hiába védekezett, a férfi csókjai és kezeinek játéka elkábították és elpirulva, tehetetlenül tűrte, hogy lehúzza róla a hálóinget és azt csinálja vele, amit az előző napon. Most nem ájult el, mikor a kéz átfutott rajta, hanem pihegve dobálta magát és testét erősen odapréselte a bácsi csókoló szájához. Aztán rémülten vegyes kíváncsisággal nézte a nagy ismeretlent, a férfit és ijedt sikoltás tört ki a torkán, mikor tanulmányozásai során egy különös, soha nem sejtett tünemény következett be.

A bácsi gondosan megtörölte a leányka verejtékező arcát, Magdus valami kellemesen kábító illatot érzett és többre nem emlékezett...

A férfi buja mosollyal nézte a

védtelessé tett kisleányt. Tudta, hogy estig nem zavarja senki és bőven kivetheti részét minden gyönyörűségéből...

Késő este volt már, mikor bágyadtan kilépett a leányka szobájából. Magda csak sejtette, hogy mi történt vele akkor délután, de jobbnak tartotta, ha nem szól róla senkinek.

Aztán hazamentek. A leánynak otthon csakhamar hiányozni kezdtek azok a gyönyörűségek, melyekkel a bácsi a fürdön megismertette és nem tartott sokáig, mikor a fiúcskát is megtanította ezekre a dolgokra, de az elfoglalt szülőknek sohasem tűnt fel, hogy miért olyan karikásak egyetlen kisleányuk szemei esténként, mikor hazajönnek az üzletből.

Az eset.

— Képzeld! A leány egyedül ment a vezetővel, a meredek úton. És egy nagy szakadék szélén megbotlott.

— No és? Hova esett?

— Teherbe.

Vicinálisan.

Utas: Kalauz! Mi lelte ezt a vonatot, hogy ennyire döcög?

Kalauz: Az utolsó kocsiban nászutasok vannak.

Levelezés

„Bán-dor“ műveit szívesen olvasó magyarországi urihölgy érdek nélküli ismeretséget keres, 35 éves hasonló érzelmű uriember. Csak igazán művelt, fess és nála nem idősebb hölgyek írjanak. Szépség előnyben. Részletes „Kölcsönösség“ jelzéssel ellátott leveleket, lehetőleg fényképpel, Nagy Imre Budapest, Murányi utca 61. címre küldendők, ki azokat továbbítja. (50)

Uriasszony lakásán

fogyó és gyögymasszást végez,
manikűröz, pedikűröz. (4)
BUDAPEST, VII. Wesselényi
u. 22. I. 23. lépcsőház

Divatcikkekben
a legjobb beszerzési forrás:

„LOUVRE“ divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)

A rossz erkölcsök bibliája

— Parancsolat férfiak részére —

1. Köszönésnél ne vedd le a kalapod, csak érintsd meg a szélét az ujjaiddal.

2. Ha az asztalnál elfog a fáradtság, támaszd egyik kezedre a fejedet és a másikkal egyél.

3. Ha ügyes vagy, ehetsz nyugodtan késsel is.

4. Szűrcsöld a levest, amíg forró.

5. Vakarodszál, ha viszket. A vilával nagyon jól lehet.

6. Beszélj tele szájjal inkább, mert hamar elfelejted, amit mondani akartál.

6. Beszélj a kezeiddel, jobban megértik. Ha pedig mások beszélnek veled, dugd a kezeidet mindaddig a nádrágzsebedbe, míg ismét rád kerül a sor.

8. Ha kezet csókolsz egy nőnek, ne hajolj le hozzá. Huzd inkább fel a kezét a szájához, még ha fáj is neki.

9. Ne állj fel, ha egy hölgy jön az asztalodhoz. Különösen pedig ne a saját feleségednél.

10. Ha egy helyiségbe lépsz, engeddd előre a hölgyet. Ez előzékenység. A helyiség elhagyásakor azonban fordítva csináld.

11. Ha egy hölgyel mégy az utcán és találkozol egy barátoddal, hagyd ott állni a nőt és beszéljess a barátoddal.

12. Kézfogásnál ne huzd le a keztyüidet.

13. A villamoson ne ajánljad fel helyedet egy idősebb nőnek. Ugy vehetné, mintha közeledni akarnál hozzá.

14. Ha a kávéházban nem jön rögtön a főpincér, füttyüljél egy kicsit, azt mindig meghallja.

15. Cigarettd füstjét fujd mindig a veled szemben levő arcába. Ezt mindenki szereti.

16. Sohase segítsd fel egy nő kabátját, mert ez kinos lenne.

17. Csak nyilvános helyeken manikürozd magad. Legjobban lehet zsebkéssel, de a fogpiszkáló is megfelel.

18. Szakítsd félbe mindig a mások beszédét, ha neked fontosabb mondani valód van.

19. Ha szomszédod ujságot olvas, igyekezzél mindig egy pár sort vele olvasni.

20. Nyálazd mindig az ujjaidat az olvasásnál, akkor élvezet lesz számodra a lapozgatás.

Parancsolat a nők számára.

1. Ha bemutatnak egy urnak, állj fel és hajolj meg illedelmesen.

2. Az asztalnál fésülködj és fessd magad.

3. A találkára mindig legalább egy félórával későbbben menj.

4. Mindig úgy ülj, hogy egy keveset láthassanak a kombinédból.

5. Ha kísérőd unalmassá válik, nézz körül a teremben, hátha egy másik jobban tetszik.

6. Öt órai teáknál hagyd fent mindig a keztyüidet.

7. Az étteremben mindig neked kell rendelni és nem a kísérődnek.

8. Ha az utcán mégy, nézz gyakran hátra.

9. Ne nyujtsd először a kezedet, ha bemutatnak egy férfinak.

10. Hangversenyen dudold mindig a dallamot. Csak így tudod te és a melletted ülők megbírálni, hogy nem-e hamisan játszanak.

11. Siess be a helyiségbe, míg kísérőd kint kifizeti az autót.

12. Nevezz mindig hangosan és erősen.

A grófnő és a szökevény

II.

Már föléje hajoltam, hogy legalább az ajkaimmal üdvözljem őket, de ekkor szerencsére eszembe jutott a szegény férj, aki még mindig a fához volt kötözve.

Ő is eszméletlen volt és mikor levágtam, mozdulatlanul a karjaimba omlott. Odavittem az asszonyához és megkezdtem mindkettőjüknél szamaritánus művem. Először persze az asszonykánál, míg fel nem nyitotta a szemeit, minden géne nélkül dolgozhattam. Még egyszer gyönyörködtem a felséges lábszárakban és voltam olyan merész, hogy kissé széttáram őket, hogy egy pillanatra meglopjam szemeimmel a paradicsomot. Milyen szűzies, milyen rózsás volt itt minden!

Nehéz szívvel huztam le aztán az irigy szoknyát és hozzákezdtam a nálam levő pálinkával a homlokát és melleit dörzsölgetni. Különösen a melleit és nem hiszem, hogy egy szamaritánus valaha is nagyobb gyönyörűséget érzett művénél, mint én most. Nagyon alaposan végeztem feladatomat és úgy dörzsöltem és préseltem ezeket a kőkemény és telt melleket, hogy egy halott is felébredt volna tőle.

Felnyitotta a szemét... első szava „Rudi” volt.

Mikor egy idegen férfit látott maga fölé hajolni, szinte újra ájulásba esett. De én felültettem és erőszakkal belétöltöttem néhány csepp pálinkát. De a következő pillanatban már el is engedtem és a fegyverem után kaptam.

A negyedik bandita, akit leütöttem és akiről közben teljesen megfeledkeztem, magához tért és hatalmas ugrásokkal igyekezett menekülni. De ezt nem engedhettem meg, állati szemeivel megszenteltelenítette ennek az isteni asszonynak a bájait, meg kellett dögölnie neki is, mint a többieknek. Egy menekülő emberre löni, olyanféle egyéni dolog... de a düh olyan nagy volt bennem.

Háromszor felszólítottam, hogy álljon meg, akkor lőttem. Futásá-

ban cigánykereket vetett, egy darabig még gurult, aztán fekvé maradt.

Mikor ismét oda fordultam védencémhez, már felállt, kezeit hullámzó keblére szorítva, a nagy kék szemekben névtelen félelem. Ugyanekkor a férfi is felnyitotta a szemeit és halk hangon szólította őt. Ujjongva vetette magát térdre mellette..

Én félrehúzódtam és magukra hagytam őket.

*

Egy óra múlva annyira kipihenték magukat, hogy vezetésem alatt le tudtak ereszkedni. A szolgát már eszméletnél találtuk. Rettentő fájdalmai voltak, de boldogan mosolygott, mikor szeretett uraságait ismét egészségesen és sértetlenül látta viszont. Mert nem akartam egyedül otthagyni, felvettem és óvatosan levittem a most már nem nehéz uton. A gróf, aki nem tartozott az erős emberek közé, csak fáradtsággal tudta magát fenttartani, az asszonykának kellett még őt is támogatnia.

Minek mondjam még tovább? Brassó örömmámorban uszott. Én voltam a nap sokak által irigyelt hőse.

Nyolc nap múlva elutaztak. Kitértem előlük, mint eddig is, még a nagy bucsuvacsorán sem vettem részt. A gróf és a grófnő köszönetnyilvánításait pedig gyöngéden visszautasítottam. Én jól tudtam, hogy miért. Nem hiába vettem egy pillantást a boldogság völgyébe... menthetetlenül szerelmes lettem a szép asszonyba.

Ahol jártam és álltam, olvastam, vagy irtam, mindig a felséges combokat, göndör aranyhaját láttam a szemeim előtt, éreztem kezemben márványmelleit... féltem, hogyha találkozzom vele, elárulom magamat.

Aznap reggel, mikor elutaztak, a folyosón csaknem az asszony karjaiba rohantam. Futólagos meghajlással elakartam menni mellette, de megfogott.

— Főhadnagy ur — mondta és ezüstharang hangja rögtön olyan

puhává tett — most nem szabadul meg tőlem. Eddig mindig sikerült, tudom, hogy hálánk kifejezése kinos önre nézve. De hogyan bizonyítsuk be önnek, hogy egész életünkre lekötöztettjei vagyunk? Ön ebben az egész szomorú aférban olyan tapintattal... — nekem a szégyen pirja szökött arcomba ezeknél a szavaknál... Ha tudná!... — olyan diszkrécióval járt el és különösen nekem, annyira megkönnyítette az e napokra való visszaemlékezést... Nem, nem, meg kell mondanom, hogy adósa leszek önnek, amíg csak élek. Férjem ugyanigy gondolkozik és remélem, hogyha Bécsbe jön, sajátjának fogja tekinteni a házunkat. Megigéri ezt nekem?

Olyan kedvesen nézett reám sötétkék szemeivel, olyan bizalmasan... a fejem szédült.

— Grófnő — dadogtam — én... én...

— Ön nagyon büszke! Oh, én már régen észrevettem, hogy ön sohasem... (óvatosan körülnézett) csatlakozott udvarlóim seregéhez. Ez nekem — őszintén bevallva — nagyon tetszett, főhadnagy ur! Csapjon fel, köszönetül fogadta el az én és férjem barátságát. Akarja?

Ekkor megfogtam a kis kezét, melyet felém nyújtott és megcsókoltam.

— Ön egy egész férfi — mondta — ön nagyon jó, drága barát lehet. Láthatja, én is olyan önző vagyok, mint minden asszony. Ahelyett, hogy köszönetet mondának önnek, új áldozatot kívánnak. Hogy fog örülni Rudi!

Magamban azt kérdeztem, hogy mit kezdjek e barátsággal? Tisztán barátságból nem fogja előttem megnyitni a paradicsomot... és mint platonikus házi és udvari kutya, nem... Azt hiszem, ebben a pillanatban gyűlöltem azt a férfit, akinek a becsületét és asszonyát megmentettem.

Vajjon az asszonyok finom ösztönével kitalálta-e, hogy mi megy végbe bennem? Nem tudom, de egészen közel jött hozzám és

Prima teli **hálószobák**, nehéz faragott polituros **diófa-
ebédlő** olasz renaissance-stilben, modern **diófa-
szoba** olcsón eladók: **DOR N, butorgyár**

Timișoara, III,
Hattyu-utca 47

megfogta a két kezemet. Kéjes testét ott éreztem szorosan az enyémmel, forró, édes lehelete égette az arcomat... csak a kezeimet kellett kinyujtanom... Őszeszorult a torkom... Most, hogy barátnőt nyertem benne, vesztettem el végleg...

— Akar a barátom lenni? Az én barátom?

— Igen!

Ekkor behuzolt a szobába az urához, aki az inassal és szobaleánnyal éppen az utolsó bőröndöt csomagolta.

— Rudi, Rudi, gondold csak, letörtem neki a büszkeségét. Megígérte nekem, hogy a barátom lesz.

— Remélhetőleg az enyém is — mondta a gróf.

Igy lettem mindkettőjük legjobb barátja. És nem volt okom sohasem megbánni.

Mikor aztán a kocsiban ültek és az összegyűlt tiszték utolsó hódolatukat mutatták be, én az ablak függőnye mögött álltam és lopva pillantottam le. És nem tévedtem. Az asszony szeme kereksett, miközben az üdvözléseket

viszonozta és a feleletekre mosolygott. Ekkor megtalált és a többiek előtt látatlanul kezét az ajkához emelte.

Azt hiszem, hogy mikor visszahívtam íróasztalomhoz, először sirtam életemben.

Szépség szalon

Lencse és anyajegy

Nincs nő, akinek egy-két lencséje, lencsefoltja, vagy anyajegye ne volna — a legváltozatosabb színben, alakban és elhelyezkedésben. A lencse lehet pontnagyságú, sokszor nagyobb is, barna vagy barnásfekete színű, lapos, vagy kiemelkedő, puha, vagy kemény. Néha megmarad eredeti nagysága, máskor megnő, kidomborodik, majd hajszaalak nőnek ki belőle és elcsufítják azt a testrészt, amelyen kifejlődnek.

Az anyajegy népies elnevezése ellenére nem mindig örökléses eredetű. Az erezett anyajegy, amelyet „tűzfolt”-nak neveznek, nem egyéb, mint rendellenes felszaporodása és kitágulása a vérereknek. Leggyak-

rabban az arcon jelentkezik, néha a félarcot egészen beborítja és a tarkón fordul elő, de megjelenhetik a testen bárhol. Századokkal ezelőtt, akinek ilyen szépséghibája volt, megbélyegezettnek tartották s az ilyen szerencsétlenek a tűzfoltot a legkülönbözőbb savakkal próbálták kiégetni. Ennek következményei persze borzalmasak voltak, mert a sav csontig égette a lágy részeket, s a tűzfolt így még csunyább szépséghibává vált. Manapság egyes vidékeken sósavval próbálják házilag ezt kiégetni, az eredmény ugyanaz: olyan roncsolások, melyeket soha többé jóvátenni nem lehet. Orvosi kezeléssel, — bár meglehetősen hosszadalmas — a tűzfoltot különben szinte láthatatlanná lehet tenni.

Nemcsak az erezett anyajegynél, hanem a feltűnő és torzító anyajegyeknél is még manapság is próbálkoznak szokatlan „házilag” való elítávolítással. Vidékenként változóan a trágyával való borogatástól a kutyatejjel való ecsetelésig mindent megpróbálnak. Ezek azonban legfeljebb a bőrt bántják, az anyajegyet nem. Viszont nem is roncsolják annyira a bőrt, úgy, mint a savak.

A korzikai ítélet
Egykori festmény után

Részletek Olga naplójából

Irtta: Ifj. Kubán Endre

Január 14.

Tegnap megismerkedtem vele.

Mici mutatott be neki. Nekem nem tetszett. Félig nyirott bajusza undorító. Brrr. Elönt a hideg, ha rá gondolok.

Hogy lehet ilyen bajusszal csókolódzni?

Január 19.

Tegnap este hazakisért a drága Lajos.

Igaz, hogy haragszik, ha Lajosnak hívom. Azt követeli tőlem, hogy Lajcsinak becézgessem.

Hát hogy jövök én ehhez?

Különben is rettenetesen követeledző.

Tegnap is a moziban állandóan meg akart csókolni. Nem mondom, az ellen nincsen semmi kifogásom, ha egyéb mellékműveleteket enged meg magának, de csókolódzni nem fogok vele.

Soha! Legalább is két hónapig nem. Pláne azzal a nyirott bajusszal...

Január 20.

Ma összevesztünk.

Pedig egész szépen indult a dolog. A moziban voltunk. Ramon Novarro filmet néztünk meg.

Rám különben is mindig nagy hatással volt Ramonka. Régi szerelmem. Volt idő, amikor vele aludtam.

Álmomban, persze! (Sajnos!...)

Csupa disznóságot álmodtam ilyenkor.

Ez ugyan nem tartozik ide. Fontosabb ennél az, hogy Lajcsi nagyon tüzes volt. Kihasználta Ramon Novarro iránti szerelmemet és visszaélt gyengeségemmel.

Egyszer olyat ütöttem a kezére, hogy az egész mozi visszhangzott tőle és mindenki nevetett.

A szünetben állandóan pipacsvörös voltam, mert mindenki engem nézett. Rettenetesen szégyeltem magamat.

Nem is szóltam a gazemberhez egy szót sem. Még utközben is

hallgattam. Erre megsértődött és azt mondta, hogy soha többet nem néz rám.

Kellemetlenül érintett a dolog. Mégis én voltam a hibás. Miért ütöttem a kezére? És legalább ne ütöttem volna olyan nagyot! Mutatni természetesen nem mutattam azt, hogy fáj nekem a dolog, elvégre, nő vagyok.

Csak a férfiak szoktak mindjárt kipakkolni a bánatukkal. Este nagyon szomorú voltam és majnem sirtam.

Tudtam, hogy mindennek vége. A szép szerelem egyszersmindkorra megszakadt.

Február 2.

Lajcsival kibékültem.

Találkoztam vele. Köszönt és én fogadtam.

Erre hozzám jött és azt mondta, hogy örülten szeret.

Erre én hagytam. Hagytam, hogy szeressem.

Nincs a világon olyan nő, aki ne hagyná.

Február 3.

Félreértések elkerülése végett ki kell jelentenem, hogy csókolni nem hagytam magam.

Ezt azért írom le, mert a Mici látta tegnap, amikor Lajcsi állandóan csókolgatta a számát. Én védekeztem ugyan, de ő erősebb volt.

Szeretném látni, Mici hogyan védekezett volna?

Igaz, hogy Micinek nem is kellett volna védekeznie, mert őt nem csókolná meg a Lajcsi.

Egyedül engem szeret és kíván.

Ugyan nem bízom ebben a kijelentésében, de a csókjai, ezt elvégre most már bevallhatom magamnak, jók voltak...

Február 6.

Folyton veszekszünk.

Elvégre mégsem engedhetem meg magamnak azt, hogy minden jogot magának vindikáljon.

Neveltséges dolog! Olyan, mint

egy kergült szerelmes. Mi történt tegnap például? Meghallotta, hogy Pistával csókolódtam a multkoriban és ezt kikérte magának.

Először is aljas hazugság a dolog.

Mert én Pistával nem csókolódtam. Egyedül annyi igaz a dologból, hogy Pista megcsókolt.

Ezért még nem kell féltékenységi jelenetet rendezni. Nevetséges. De alaposan meg is mondtam a véleményemet. Megmondtam, hogy önálló leány vagyok és azt csinálom, ami nekem jól esik.

Február 7.

Tegnap láttam Lajcsit a moziba menni.

Egy ismeretlen nővel van, gondoltam magamban.

Csak másnap hallottam, hogy a Micivel volt.

Ezt mindjárt gondolhattam volna. Csak Mici lehet ennyire aljas, hogy azzal a fiúval menjen a moziba, aki engem szeret és feleségül fog venni.

Február 11.

Kitűnő.

Lajcsi azt hiszi, hogy engem pukpaszt, ha tündetőleg virágot vesz Micinek. Már én nem mérgeledöm.

Okosabb dolgom is van, mint ilyesmivel törődni.

Azután egész biztos, ha csak egy szót szólok, máris szalad utánam.

De én nem szólok. Nekem már nem kell.

Utálom.

Február 18.

Szeretném tudni, hogy mi élvezet lehet abban, hogy állandóan a térdem fölött mászkál a kezével.

Mondtam is Lajcsinak, hogy ezt én nem szeretem, erről leszokhatna.

De nem tudok vele érélyes lenni. Nagyon szeretem ezt a fiút, egész bizonyos, hogy mindenben engedelmeskednék neki, ha kívánná.

Szerencsére Lajcsi jó fiú. Azt

A szekszuális élet szenzációja. Végre sikerült a technika csodás előretörésének, olyan finom és mesterien konstruált gumi készüléket gyártani, melynek segítségével a penis — anélkül, hogy azt a gumikészülék takarná, tehát a természetesség csorbitása nélkül — azonnal merev állapotba jut és marad mindaddig, míg a készülék rajta van. A készülék észrevehetetlen, érezhetetlen és hogy nagyszertűen bevált, erre vonatkozó kétségtelen bizonyítékokat fog találni prospektusunkban, melyet 30 lei román, vagy bármely állam ennek megfelelő postabélyege ellenében diskretnen bérmentve küld: **Gumi Export, Budapest, Népszínház ucca 13. K.** Párisban, Bécsben, Berlinben és minden világvárosban a legelőkelőbb gyógyszerárakban kapható.

A selyem vánkös

— Irta: Gáldoni Jenő —

A Wintermann palotában eljegyzési lakomát ülnek. A gyáros leányát eljegyezte a kissé öregedő Göbel vasutigazgató. Ennél nagyobb szerűbbnek ígérkező partit még nem látott falai között a kis német városka.

Most az egész család s az összes rokonok, ismerősök együtt ülnek a dusan terített, hatalmas étkező asztaloknál. Ott van a tulboldog Wintermann, aki örömmel állapítja meg, milyen helyre legény vőjelöltje van. Ott van a felesége, ki azonban koránt sincs megelégedve a helyzettel. Egyetlen gyermekének sorsa nagyon szíven fekszik, s ezért leendő veje kissé hizásnak induló arcvonásai helyett, inkább kutatóan fürkészi leányának üde szép arcát, melyen egy meghatározatlan szomorúság viszfénye tükröződik. Boldogtalan lenne az ő lánya? Talán nem is szereti vőlegényét? De hiszen mindeerről neki — az édesanyjának — mit se szólt. Istenem! Csak boldogtalan ne legyen az a szegény gyermek!

Eféle gondolatok cikkáztak a jó anya fejében, de aztán végül ő is megnyugodott valahogy.

Hilde tényleg boldogtalan volt. Egy jó anya szemei sohasem szoktak csalódni. Az apja tudta, hogy ő ki nem állhatja vőlegényét, de ráerőszakolta, mert itt is — mint sok más helyen — az anyagi érdek volt mérvadó. Wintermannak nem volt elég a saját vagyona, hanem aspirált a vasutigazgató gazdagságára is, meg az általa közvetítendő rengeteg megrendelés hasznára, mely a vasutaknak való anyag szállításokból keletkeznek. Erre meg jó és erős kapocs volt a fiatal leány, ki még csak két évvel ezelőtt került ki egy angol leánynevelő intézet tisztes falai közül.

Minden családnál más érzelmek vannak előtérben, s egyiknél az anya érez gyermekével, másiknál az apa. Néhol mind a kettő, vagy egyikük se. Ez mindig így volt, van és marad addig, míg a család vallásos és törvényes alapon nyugszik.

Wintermann gyáranak gépházát egy fiatal mérnök vezette. A gépek zihálása és motorok csatto-

gása között eltöltött időn kívül még sportolt. Nagyon élni vágyó fiu volt egyébként, s az csak természetes, hogy főnöke gyönyörű ártatlan lánya mély benyomást gyakorolt rá. Am Wintermann még nem érdemesítette őt arra, hogy leányának bemutassa. Ennek dacára mégis megismerkedett vele, még pedig minden társadalmi szokás mellőzésével, kint az országúton: egy autodefektus keretein belől, melynek szenvedő alánya a kis Hilde volt. Azután már gyakrabban találkozott és ennek következtében nagy titokban egymásba szerettek.

Midőn e nyilvános eljegyzésnek híre ment, a mérnök felmondta állását. Nem tudott volna többet dolgozni és élni ott, ahol mindig látja az imádott nőt, tudva, hogy az övé nem lehet, hanem testi kincseit és érzelmeit más bitorolja. Az eljegyzést követő nap estéjén visszavonult egyszerű szobájába,

megírni Hilde részére a bucsulevelét.

Egyszerre csak kopogtatás nélkül kinyilik az ajtó és berohan rajta a leány. A mérnök nyakába ugrott és sirásra görbült szájjal próbált valamit mondani, amit azonban nem lehetett megérteni. A fiu kibontakozott ölelő karjaiból és szó nélkül átnyujtotta neki a befejezett bucsulevelet, olvassa el...

*

Nem tudni mi volt a levélben írva, mert azt a leány rögtön elolvasás után a keblébe rejtette és könny zápor között borult újból imádottja nyakába. Így ölelkeztek pár másodpercig meghatva, szerelemtől eltelve, mintha soha többé nem akarnának elválni. De Hilde rövid idő múlva mégis eltávozott, megígérve neki, hogy visszajön.

*

Hilde megpróbálta az apja szí-

Fotó „Káviár” Timișoara

vére hatni könnyes szemeivel, megindító lelki panaszával sirt neki, vagy félórát, csuklott és zokogott anyja előtt, de nem hallgatták meg. Apja kitagadással fenyegette, anyja meg nem mert a férjével ellenkezni.

*

Eljött a lefekvés ideje. Hilde révetegen nézett körül puha kényelemmel, fényűzően berendezett tiszta hálószobájában. Üresnek és sivárnak találta. Tekintete sorra járt minden butordarabot, majd megakadt a hatalmas, diszes, hófehér ágyon. Milyen nehéz csipke függönyök borultak felette össze! Milyen drága hattyutollas, selyemhuzatu vánkoso hivatkozott rajta! Milyen simogató, puha rajta minden! Milyen csalogatóan hívogatnak az édes pihenőre Nyujtozásra és szerelmes ölekezésre. De ez utóbbit már félénken gondolta hozzá a többihez. És egy ilyen ágyban, milyen boldogság volna tiszta szívből szeretni és ölekezni azzal, akivel akarunk... Láta magát a párnák között feküdni nyitott megpiros pizsamában, kinyujtozva ölelésre... Lábai vágyakozóan tárt széjjel és vére, milyen epedve forrt! De ime! Vízijában maga fölött egy kövér férfit látott buján szuszogni, aki markolni kezdte finom combjait, majd durván csipkedte felfelé, míg oda nem ért... Akaratlanul felsikoltott, Göbel volt a kéjenckedő férfi. Látomása eltűnt, s nyitott szemmel kezdett gondolkodni.

„Nem! Soha se lesz annak a kéjencnek a bábja! Nem hagy magával semmit se csinálni!”

Mert habár testileg ő még teljesen ártatlan és szűz volt, elméletileg mégis mindent tudott s mindennel tisztában volt. Eppen, hogy még ki nem próbálta... Ezekben az elméleti tapasztalásokban nagy segítségére voltak neki is meg többi társnőinek is az intézetbe csempészett és még ma is titkon olvasott Zola, Flaubert, Pitigrilli s a többiek művei, melyeket csak egy analfabéta nem tud megérteni, hát még egy olvasni tudó lány a virágzás korában?

Most hirtelen szemei elé tűnt az a másik ágy is a gyárudvari irodaépület második emeletén, mely

egy egyszerű tiszta szoba a falán állott. Fehérre lakkozott vasból készült, drót sodrony betéttel, rajta egy tiszta vászon huzatos vánkoso és egy egyszerű teveször takaró. Láta magát benne feküdni egyszerű hálóingben elnyujtva a takaró alatt. Alatta nem nyomodik puhára a finom hattyu toll, hanem a sodrony betét ringatózik barátságosan. S melléje a szeretett férfi fekszik. Simogatja testét és gyengéd csókjaival árasztja el minden tagját... Most már nem sikoltott fel, hanem kéjesen megborzosongott.

Gyorsan íróasztalához ült és megirt egy levelet, melyet nyitva a toalett-tükrére tett és ott hagyott, majd elrohant szobájából le a gyárba... Ismét berohant abba az egyszerű szobába, ahol a fiu még mindig várta visszatérését...

Hilde azelőtt irtózva gondolt egy ilyen spártai egyszerűségű, majdnem szegényes, kényelmetlen szobára és még a lélegzete is elállt, ha rágondolt arra, hogy dagadozó, selyem vánkoso ágyát fel kellene valaha cserélnie egy egyszerű sodronyos vaságygal... Most már akart benne feküdni, akár egy egész életen át!

A fiu előtt levetkőzött és hamar az ágyba bujt. A fiu az ágya mellé állt óvatosan, de nem mert levetkőzni és melléje feküdni, hanem csak simogatta szeretettel selymes haját és csókolta szájacskáját...

Olyan jól érezte magát Hilde a vászonpárnán! Combait olyan kéjesen csiklandozta a durva takaró! S az ölet olyan furcsa rezgés járta át, mikor az irigy takaró durván megdörzsölte, nem engedve ráborulni a selyem inget...

És hiányozni kezdett neki egyszerre valami, amit addig a napig észre se vett... a férfi. Magára huzta szerelmesét... kitakarta magát. Kezeivel és lábaival átölelte annak testét, örökre magához kötve őt... majd a durva pokróc elfedte kettőjük testének fullasztó muzsikáju, ütemes mozgását...

*

A tükrön hagyott levélben ez állt: „Édes jó Szüleim! Sokat nem gondolkozom, mivel az ártalmas lenne mindannyiunk részére. Ma éjjel szerelmesemnél fogok

aludni, illetve még nem biztos, hogy aludni... Ha reggel azt akarjátok, hogy ne egyedül öltözzek, vagy, hogy ebben ne egy férfi segítsek, küldjétek le szobalányomat az ő szobájába. Most este nincs rá szükségem, mert a velkőzés eddigi módjától ma kivételesen eltérek... A szobalány jövele lesz egyuttal a jele annak is, hogy mindent megbocsájtatok... De ha jól utánanézzünk nincs is mit. Nem teszek tudtommal semmi olyat, amiért bocsánatot kellene kérjek... Tegnap eljegyzésemet bontsátok fel, másikat pedig ne tüzsetek ki, mert újabbat és nyomatékossabbat, mint a leendő ma éjjeli, nem tartok szükségesnek...”

*

A levelet reggel a szobalány találta meg, aki — mint magától értetődik — előbb nem a címzettenek mutatta meg, hanem az ő szűkebb környezetének. Hogy az egész háznép kuktától—komoronyikig, milyen kárörvendően vigyorgott, azt én képtelen vagyok leírni.

De azt megtudom mondani, hogy tíz órakor ugyanaz a szobalány kopogtatott a fiatal mérnök szobájának az ajtaján, felöltöztetni csinos, akaratos kis urnőjét.

*

A papa dühében csak ennyit tudott csikorogni: „Nahát az a lány! Nem csak a becsülete van oda, hanem a milliós vasuti rendelés is!”

A mama: „Nem úgy van fiam! A becsülete nincs oda, sőt, azt csak most találta meg! Ezért még jobban kell őt szeretnünk, mert mint látjuk ő egy igazi nő, ki boldog akar lenni és aki önálló erős akaratával az is lesz! És mint tapasztaltad, ennek elérésében semmi se akadályozza őt...”

Ez a hely

a MIA
KRÉM
számára
van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabric kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Kanizsai Imre

műkárpitós és műasztalos üzem, lakásberendező, gyermekocsi eladás, a kereskedők eladási szindikátusának tagja. Nagy raktár különféle butorokból és ugyanezen szakmákból javítás soron kívül, jutányos árak mellett. — Timișoara, Józsefváros, Hunyadi ut 14. szám (50)

A heterák tudománya

Részlet Pietro Aretino híres művéből

Nanna: Most elmondom neked azt az ötletemet, mely a multkori beszélgetésünk végén az eszembe jutott. Ha tehát lovagod a ballábát a combjaid közé feszíti, hogy kényelmére megfordítson, tapogasd meg ügyesen, nincs-e láncocsk a karján, vagy gyűrű az ujján; és mialatt a dörmögő szerelmes a pecsenye illatától részegen körülszaglász, próbáld meg, hogy elveheted-e tőle az ékszereit. Ha igen, akkor engedd, hogy úgy csinálja, ahogyan neki jól esik; miután értéktárgyait megkaparította, könnyen, a művészet minden szabálya szerint bevezetheted a szerelem titkaiba, de ha nem engedi, hogy elvegyed tőle, vágd oda kéreken: „Mit, kegyelmed nem szégyeli magát ilyen módon csinálni?” Ha ezt mondod, akkor szabályosan fog veled szeretkezni és ha már felkuszott rád, akkor teljesítsd kötelességedet leányom, teljesítsd kötelességedet, Pippa, mert azok a becézetések, melyekkel ezeket a céllövő-bajnokokat hozzásegítsük, hogy minél hamarabb végezzenek, tulajdonképpen a romlásukat okozza; a kéjnek az az édessége, mellyel inyüket csiklandjuk, megöli őket. És aztán: az a szajha, ki érti a mesterségét, olyan mint a bazáros, ki drága pénzért árulja portékáját; valóban csak a bazár tarka limlomjához hasonlíthatjuk azokat a csinyeket, játékokat és kéjeket, melyekkel a kitanult szajha üzérkedik.

Pippa: Milyen hasonlatokat használsz, anyám!

Nanna: Nos, vedd a bazárost, hány százféle csecse-becséje van. Így a szajhának is mindig van bőven: bókja, mosolya, csókja, kacscintása. De ez még mind semmi: kezében és szelencéjében ott tündököl minden rubin, gyöngy, gyémánt és az egész világ minden muzsikája.

Pippa: Hogy-hogy?

Nanna: Hogyan? Nincs olyan férfi, aki ne érezné magát a hetedik menyországban, ha drága bárárnője abban a pillanatban, mikor nyelvét a szájába dugja, megfogja egy bizonyos helyen, egyszer-kétszer megszorítja, míg hangulatba jön és akkor kissé megcsóválja. Aztán megint elengedi,

pár pillanatig vár, majd keze lejjebb csuszik és szeliden cirógatja. Aztán megpaskolja hátul, a hajában kotorász és megint megveregeti és az a férfi, akit kedvese eképen becéz, oly büszke, mint a páva és még azzal a disznóval, melyet naphosszat vakargatnak, se cserélne, hátha még látja, hogy szeretője, kit ő akart lenyargalni, fölője kerekedik, akkor az édes gyönyörtől szinte kileheli a lelkét.

Pippa: Mit hallok?

Nanna: Hallgass csak ide és tanul meg, hogyan lehet a portékát a legjobban értékesíteni. Szavamra mondom, Pippa, ha egy szajha udvarlóját jól ellátja és csak egy kis részét megteszi annak, amit mondani fogok, sokkal könnyebben kicsalja zsebéből a pénzt, mint kocka és kártya a legszenvideyesebb játékosoktól.

Pippa: Ezt, bizony, elhiszem.

Nanna: El is hiheted.

Pippa: Azt akarod, hogy a férfival, kivel ágyban fekszem, én is úgy csináljam, mint ahogy az imént leírtad?

Nanna: Igenis, így csináld!

Pippa: De mihez fogjak, ha már ő kerekedett felül?

Nanna: Mintha nem volna rá mód, hogy megint kivesd a nyeregből.

Pippa: Csak egyre taníts meg!

Nanna: Szívesen. Ide hallgass; Mialatt a férfi lihegve dolgozik, kezdj sirni, álmodozz, meg se mozdulj, s ne szólj egy árva szót se. És ha megkérdezi, mi bajod, ne szólj semmit, csak sóhajtozz és jajgass; ha így viselkedsz, akkor ő sem tehet mást, abbahagyja és így szól hozzád: „Mondd édes szívem, fáj talán? Neked nem élvezet az a kéj, melyet én érzek?” Mire te azt feleled: „Kedves öregem, jobban szeretnék...” „Mit?” — kérdi ő. De te egy szót se szólj, csak nyávogsz, végül félig szavakkal, félig jelekkel tudtára adod, hogy Gianetta módján szeretnél lándzsát törni.

Pippa: Ahá! Bizd csak reám, most már tudom, mit akarsz mondani.

Nanna: Ha a fantáziád meg sugja neked, mit kell tenned — de úgy, ahogy én szeretném — akkor csináld oly kényelmesen,

ahogy csak lehet. És ha már jó mélyen nyeregben ülsz, öleld át a nyakát és csókold meg tízszer egymásután. Aztán fogd meg ismét azon a helyen és addig szorongasd, míg egészen megvadul. És ha már csupa tűz és láng, akkor engedd a fészekbe és teljes erődből szorítsd magad a testéhez, aztán maradj egészen nyugodtan. Kis idő múlva sóhajts, mintha te már kielégülnél és mondd: „Ha nekem jó lesz, te is elengeded?” És ő fuldokló hangon fogja nyögni: „Igen, drága mindenségem!” Aztán úgy teszel, mintha egy tengely körül forognál és lassan csavarni kezded a testedet. Hogy rövid legyek: szeretném, ha e munka közben olyan mozdulatokat csinálnál, amilyeneket a labdajátéknál láthat az ember: a labdaütő művészi ügyességgel mozgatja felfőstét ide-oda, úgy tesz, mintha hol erre, hol meg arra szaladna és az egész idő alatt oly furfangosan viselkedik, hogy az ellenfele nem akadályozhatja meg abban, hogy arra üsse ki a labdát, amerre akarja.

Pippa: Előbb tisztességes viselkedésre intettél, most pedig a legszemérmertlenebb dolgokra tanítasz.

Nanna: És mégis megmaradok eredeti feladatomnál. Mert azt akarom, hogy az ágyban éppen olyan tökéletes légy, mint amilyen finom modoru dáma egyebütt. Szedd össze magad, hogy még álmodni se lehessen a szeretkezés olyan módjáról, melyet te ágyastársadnak meg ne tennél: légy figyelmes és légy kéznél és csiklandozd meg mindenütt. Hahaha!

Pippa: Miért nevetsz?

Nanna: Azokra a kifogásokra gondolok, melyekkel ezek a szegény ördögök mentegetőznek, akik már semmit sem tudnak csinálni.

Pippa: Miféle kifogásokról beszélsz?

Nanna: Arra kenik az egész bajt, hogy már nagyon sokat szerettek. És valóban, ha ez a kifogásuk nem volna, még nagyobb zavarban volnának.

Pippa: Még szeretnék kérdezni valamit, de ezt hagyjuk holnapra, mert már nagyon későn van...

A prostitúció története

— Irta: Bán-dor —

A németek

Utolsó cikkünkben a baireuthi udvarban uralkodó erkölcstelenségről írtunk. Georg Wilhelm örgróf feleségének volt egy leánya, akire szépsége és erénye miatt nagyon féltékeny volt. A Messalina-anya elhatározta, hogy romlásba dönti a leányát, akinek eljegyzése a kulmbachi herceggel akkor küszöbön állott. De az anyjának nem tetszett ez a terv, hanem férjének egyik kamarására Wobeser-re vetett szemet, 4000 aranyat ígérve neki, ha annyira be tudja magát hizelegni a leányánál, hogy az gyermeket kapjon tőle. Sokáig udvarolt a hercegnőnek, de hiába. Mikor az anya látta, hogy ilyen uton nem jut célhoz, egy éjszaka elrejtette Wobesert a hercegnő hálószobájában. A szolgák meg voltak vesztegetve. Rájuk zárták az ajtót és a kamarásnak sikerült minden sirás és sikoltozás dacára magáévá tenni a leányt. A hercegnő teherbe esett és ikreket szült. A féltékeny örgrófnő pedig magához véve a gyermekeket mindenkinek megmutatta, hogy milyen erkölcstelen leánya van neki. És ilyen alkalmakkor úgy játszadozott a gyermekekkel, hogy nemsokára mindkettő meghalt.

Fejedelmi szeszélyektől legtöbbször a kis Württemberg állam szenvedett. E ház hercegei hosszú időn át mindent elkövettek annak megpróbálására, hogy milyen fokig lehet üzni a szemérmertelenséget és erkölcstelenséget. Itt van Eberhard Lipót herceg, aki három maitressét egyszerre feleségül vette, mely botrányt még tetézte azzal, hogy ágyasaitól származó tizenhárom gyermekét egymással házassította össze. Az udvari tanács azonban csakhamar megelégelte tevékenységét és halála után ezt a családi ágot érdemtelennek mondotta ki a fejedelmi méltóság

öröklésére, mire a tisztcsalád Párisba költözött és ott eltűnt a mocsárban.

Jellemző erkölcsi jellemvonására, hogy 1708-ban egy nemes származású kéjnost Grävenitz Vilma választotta maitresséül, kit grófi rangra emelt, később formálisan feleségül is vett, habár felesége, egy Baden Durlachi hercegnő még élt. E botrányos viselkedésére tett minden kifogásra azzal felelt, hogy ő mint protestáns uralkodó fejedelem, egyedül csak Istennek tartozik számadással.

Grävenitz, egy közönséges, a legalsabb kéjelgéseknek hódoló aszszony a törvények lábba tiprásával uralta a szerencsétlen országot és habár a császár parancsára egy időre távoznia is kellett, a herceg utána ment Genfba, honnan mint Würben udvarmester látszólagos feleségét diadallal hozta vissza. Uralma most még nyomasztóbb lett. Érdemes megjegyezni, hogy Osiander prelátusnak volt bátorsága a szemérmertlen ágyas azon kívánságát, hogy imáiba őt is belefoglalja, a következő vakkal visszautasítani: „Ez már régen megtörtént, mert benne van a Miatyánkban: de szabadíts meg minket a gonosztól.”

Eberhard Lajos halála után Württemberg Süss Oppenheimer zsidó bandájának hálójába került, kit Károly Sándor herceg első miniszterévé nevezett ki. A zsidó háza központja lett a legleleketlenebb zsarolásoknak és féktelen orgiáknak.

Poroszországban II. Frigyes Vilmos követte a trónon a katonakirályt és a szigorú erkölcsöket a lány háremuralom váltotta fel. A király nem részesült kellő nevelésben és az erkölcstelen tiszt társaság, melyben fiatalságát töltötte, természetétől gyenge jellemét teljesen elrontotta. Már mint trónörökös feleségül vette

Erzsébet braunschweigi hercegnőt, de a férfi kicsapongásai csakhamar megzavarták a házasságot és a hercegnő megtagadta a férjével való együttélést. Nagy Frigyes azonban halála előtt biztosítani akarta a trónöröklés folytonosságát és egy öreg kamarásra hárult a feladat: értésére adni a trónörökösnek, miszerint a király azt kívánja, hogy N. N. (Schmettaus) gárdahadnaggyal, aki úgy testi szépségével, mint bátorságával magára vonta Öfelsége figyelmét, lépjen szorosabb viszonyba, hogy gyermeke szülessék. A kamarás minden rábeszélő képességét felhasználta, de sem kérés, sem fenyegetés nem használt. Végül is a hercegnő a szavába vágott: Ha van bátorsága, uram, még tovább is folytatni ezt a reám nézve oly sértő beszélgetést, úgy Önnek fogom megparancsolni, hogy most, ebben a pillanatban gondoskodjék arról, hogy trónörökös szülessék, akit a király olyan nagyon kíván! És ha nem engedelmeskedik, szigorú büntelést fog kapni.”

Az öreg kamarás rémülten menekült és sápadtan rohant a királyhoz, aki erre unokaöccsének, a trónörökösnek választát határozta el.

A herceg erre Luiza darmstadti hercegnőt vette feleségül, akitől utódja III. Frigyes Vilmos származott.

Első szeretője Eucke Vilma volt, aki látszólagos házasságot kötött Rietz kamarással, később pedig Lichtenau grófi rangra emeltetett és a király egész életén át uralkodó kegyencnő maradt. Pénzzel és javakkal elhalmozva, hogy tarthassa magát, elég ravasz volt, hogy kerítőnőül szolgáljon a mindig új izgalmakra vágyó királynak. Közben azonban az uralkodó kívánságai nehézségekre is bukkantak. Midőn ugyanis szemét Voss Julia kisaszszonyra vetette, keresztyülvitte ez a

Perzsabőrök fekete, barna, szürke
Csikó Karakül Pézma Perzsaláb csak
SKIN szőrmeház

ENGROS **Timișoara** III. Carol (Hunyady-ucca) 15 Küttl téren Simonis pék mellett. **DETAIL**

hölgy, hogy a király, mielőtt odaadta volna magát neki, formailag megesküdött vele és pedig a királyné előzetes tudomásával.

A nemesség azonban ingyen nem szállította leányait a királyi hárembe.

Dönhoff kisasszony kétszázézer talér hozományt, anyja ötvenezret, nővére huszezret, nagybátyja negyvenezret tallért kapott, hogy csak egyetlen példát említsünk a sok közül.

Az operáció

Irta: „BABY“

— Kérem a következőt, — hangzott át a várótermen. Egy bájos, kerek arcú, nevető szemű gyerek-asszony állt fel.

Az orvos fel se nézett naplójából úgy kérdezte: Neve?

— Kerekes Lászlóné.

Aztán gyors egymásutánban: Foglalkozása, lakhelye, betegsége és kora?

Az asszony zavartan dadogta az adatokat: Varrónő, Darázs ucca 6, aztán pár percnyi tétozás után: Semmi bajom...

A kerületi orvos felcsapta a szeméit. Csak most látta, hogy milyen bájos „álbeteg“ a páciense.

— Semmi baja? Hát akkor... — gorombán akart rátámadni, de szeméi belebotlottak az asszony formás melleibe és elhallgatott.

— Én... én... — dadogta az asszony, — nagyon fontos ügyben jöttem. Az uram miatt. Ő... ő... beteg.

— Hm. Tehát az ura. És miért nem jött ő el? — Nem tud róla. Hogy lehet az? Hát mi baja voltaképpen?

Az asszonyka még egy fokkal pirosabb lett, nagyon elmélyedt a keztyűi forgatásában és egy világért sem emelte volna le róluk a szeméit. Hosszu, várakozásteli csend után, végre elsusogta, hogy:

— Nagyon mélyen alszik...

Az orvos, tapasztalt ember volt, megértette. Mosolygott egyet befelé, aztán megsimogatta tekintetével a kíváncsi kicsi asszonyt. És akaratlan siklott ki száján a gondolata:

— Hogy lehet aludni egy ilyen csinos, kis menyecske mellett?

Ha lehet, még vörösebb lett a kerek arcocská.

— Kérem, doktor ur, ne tessék félreérteni. Én örülök, hogy olyan jól tud aludni, de... én szeretnék... gyereket... és...

Az orvos felállt. Majdnem két fejjel volt magasabb a csöpp asszonynál. Lehajolt hozzá és két te-

nyérébe fogta izzó arcát. Mélyen belenézett a könnyfátyolos csillogó szemekbe, aztán lehajolt, de még idejekorán észretéve, elengedte a naiv menyecskét.

— Mi az ura? Vasutas? Persze nagyon fárasztó foglalkozás. — Közelebb lépett újra és alig tudta legyűrni magában a vágyat, hogy karjaiba ne kapja és össze ne csókolja ezt a kis izgatott asszonykát. Letült. Az asszony megállott előtte. Szinte ölelkeztek a térdek. De a kis Kerekesné nem húzódott el. Az orvos egy percre úgy érezte, hogy eltűnik a rendelő, az idő, csak egy forró, ölelést kérő, kíváncsi asszony van, akit le kellene vetkőztetni és megismertetni az igazi gyönyörrel.

Mint aki megérzi, mit gondol a férfi, még egy fél lépéssel közelebb húzódott az asszony. Pillái szinte árnyékba borították arcát, ahogy mögójük rejtette ki nem mondott panaszait.

— Nézze szép asszony, — kezdte oktatón, de reszkető hangon az orvos, — jó lenne talán, ha az urát küldené hozzám, esetleg tudnék neki tanácsot, vagy egyebet adni.

Mély csend volt a válasz. És amikor az orvos kérdőn nézett végig az asszonyon, annak arcán két kerek vízcsöppet látott legurulni. Elcsodálkozott.

— Mi a baj? Olyan komoly a dolog? — és szinte atyailag ölelte magához és csókolta le könnyeit. Hanem most már felvillant az asszony szeme. Nem válaszolt, csak csendesen simult, dorombolt.

A rendelőt hirtelen vörös fény borította be. A nap bucsucsókot nyomott az ablaküvegre. Az orvos szeméi már nem láttak semmit a kérő, mosolygó, kíváncsi asszonyszemeken kívül.

Amikor a kis kombiné is a padlóra suhant, — a legpompásabb, legizgatóbb, legtökéletesebb asszonytest bukkant elő. Arcát kezeibe te-

metve, összeszorított combokkal várta a támadást a nő, de az orvos csak nézte, — majd lassan megsimogatta, hanem a támadás készt.

Most, amikor teljes szépségében felkínálta magát neki az asszony, felébredt benne az orvos. Még viaskodott benne a hím, de az előszoba zugása figyelmeztette kötelességére.

— Doktor ur... rezgett csendesen az asszony hangja, — ön is... vasutas talán?

Ez már vád volt. Őlbe kapta, összecsókolta a maroknyi nőt. Felgyulladt és tombolt a vére. Elfelejtett időt és teret és ölre szorította az asszonyt. És ekkor jött a meglepetés!

Nem ment. Az asszony hősiesen nyelte sikolyait, meg megvonaglott, de szétlart combjai fentartás nélkül adták meg magukat. Percekig tartott ez a néma küzdelem. Egyszerre egy éles, rövid sikoly adta az orvos tudtára, hogy az asszony... nem is asszony, hanem... lány!

Még néhány pillanat, aztán elsimuló vonaglásokkal állott be a csend.

— Mi volt ez? Te... te... asszony... te még...

Mélyen lehajtott fejjel susogta az asszony:

— Ne haragudjon doktor ur, — már egy éves házasság vagyunk és az uram... gyenge... és... nem ment... elküldött orvoshoz, hogy vágja fel, vagy injekciót adjon... hogy... De én félek a késtől... és így sokkal kellemesebb volt az operáció!

Humor

Mikor baj van.

— De édesem, miért sírsz? Hiszen én mindig a pártodat fogtam.

— Igen, igen, ha mindig csak azt fogta volna.

Jogok.

— Biztos, hogy az államtitkár elcsábította az ön feleségét?

— Na hallja, hiszen láttam...

— Ugy! Akkor joga van egy trafikot, vagy egy patikát követelni.

Kérdés.

— Tud franciául, Nagysád?

Igen!

Beszélni is?

A z é r t é k t e l e n k ö n y v

— Török mese —

Egy kicsapongásokkal teli ifjuság után elhalározta egy kereskedő, hogy megnősül, féltékenysége azonban csakhamar közmondásossá vált. A korábbi életére való visszaemlékezés éppen nem volt alkalmas arra, hogy a férfiak sorsa ellen biztosítva érezze magát, hozzá még fel is frissítette ezeket a visszaemlékezéseket egy úgynevezett Gondolatok-könyvecskéből, melyben felsorolta az asszonyok minden csalfa eszközét, melyekkel apákat, testvéreket és férfikat megcsalnak. Ha a felesége azonban ki akart sétálni, akkor azt mondta neki: Először meg kell néznom a könyvben. Lapozni kezdett a hirhedt könyvecskében és mindig úgy találta, hogy neki is vele kell mennie, ha felesége kísértél. Ez pedig azzal végződött, hogy egyszerően ő is ott volt mindenütt, ahol a feleségét látták, mert egy pillanatra sem vesztette el szem elől.

Az ilyesmi persze egy asszonynak sem tetszene, ehhez járult még, hogy egyszer sikerült kezébe kapnia öreg férjének emlékkönyvét és el lehet képzelni, hogy milyen élvezettel nyelte ezeket a legbujább dolgokat és az olvasmány gondolatokat keltett fel benne, melyek kevéssé voltak alkalmasak arra, hogy egyre növekvő vágyát a kalandok után megnyugtassák.

Miután alaposan meggondolta a dolgot, különös tervet eszelt ki,

hogy legalább egyszer megizlelje egy fiatal ember szerelmét, aki szintén feleségül akarta venni annak idején, de a szülei nem adták hozzá. A tervnek egy hűséges cseléd közbenjöttével kellett sikerülnie.

Egy napon értesítették a fiatal embert és az asszony férjétől követve fürdőbe ment; a férj vitte a fürdéshez szükséges fehérneműt. Éppen abban az utcában, melyben a lovag lakott és egészen közel annak házához, az asszony megbotlott egy kőben és egész hosszában végigcsúszott a piszkos földön. Felállt, a ruhája egészen piszkos volt, látja a legközelebbi ház ajtaját nyitva és így szól férjéhez:

— Bemegyek ide a kapu alá, hogy megtisztítsam a ruhámat.

— Jó, jó, — mondta a férj — de mig bent leszel, fogni akarom a kabátodat.

Igy is történt, a hölgy bement, betette az ajtót, anélkül, hogy bezárta volna és a keskeny nyílásban hagyta köpenyének egy darabját, melyet a férj megfogott, anélkül, hogy tudta volna, hogy a fiatal ember már el volt bujva az ajtó mögött. Ez rögtön a falhoz dönti az asszonykát és munkához lát, amiben a fiatal asszony is segít neki. Hogy a kabát mozog, az természetesnek tűnt fel a férj előtt, hiszen szűzies felesége odabent tisztálkodik. Mikor a dolgot

elvégezték, az asszony gyorsan némi tisztogatást végzett magán, kinyitja az ajtót és elmegy férjével a fürdőbe.

— Éste, mikor otthon vannak és a férj rendes szokása szerint ismét el van merülve tapasztalatainak olvasmányában, mondja az asszony:

— Kedvesem, tudom, hogy mi áll ebben a könyvben, mert a te tudtod nélkül elolvastam, de nem teljes. Hogy befejezz egy olyan művet, mely egykor dicsőséget fog hozni reád, ird még be ezt is:

— Miközben az asszony a fürdőbe megy és a férj tartja a kabátjánál fogva, az asszony odaadja magát a szeretőjének az ajtó mögött. Ez annál kevésbé hiányozhatik a könyvedből, mert megtörtént.

Gondolatok

a nőkről és szerelemről

Erkölcstelenség alatt a legtöbb nő a másik nő magatartását érti.

*

A házasság láncai oly súlyosak, hogy csak egy emberpár egyesített erejével lehet őket elviselni. Néha hároméval.

*

A szerelem művészete a nőknél: többhöz maradni hünek egy időben.

Szörmék, bundák, beszarábiai perzsabőrök, nutriettek

és minden más szörmék, engros árban és detailban is legolcsóbban

Szörmeértékesítő Társaság, Timișoara

IV. Kossuth Lajos ucca 4.
(Polgári Takarékpénztár épület)

(50)

Mozielőadás
után a

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

Capitol mozi új

étterméből
vacsoráz

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

BOSZÁK ALBERT

műköszörűs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

Legszebb ajándéknak

karácsonyra,
ujévre és
minden más
alkalomra,

disznővények,
virághagymák stb.
legolcsóbban
azonnal kaphatók

Mühle Árpád

cégnél (1)

Timișoara, III.

Püspök ut 2.

Kérem vételkényszer nélkül
megtekinteni

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gyárváros, Fő ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vízhu'ám stb. (52)

Nőknek külön bejárat ugy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

Karácsonyi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Hirdetések

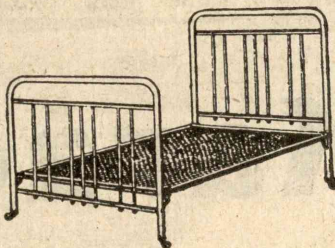
e lapban eredménnyel járnak!
Garancia erre nagy olvasótábo-
runk és elterjedtségünk.

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31. (34)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timișoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.

Árlap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Hó és sárcipők javítása

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Str. Primăriei 8

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCΣ.-AKKOR VEGYEN!

Ha szép és értékes ajándékot akar lakásába, akkor csakis a legszebbiparművészeti kivitelben

Aragonit

vegyen, szigoruan gyári árak mellett. (8)

Aragoni gyári lerakat,
Timișoara, Löffler palota

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú víz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Ha kellemesen akarja magát érezni és szereti az egészségét, használjon

**Notter-féle szabadalmazott
masszirozó készüléket**
minden házban nélkülözhetetlen. Ára:
bérmentes küldéssel 5.— Pengő. Meg-
rendelhető: az összeg egyidejű átuta-
lása mellett vagy utánvétellel:

**Notter Józsefnél Budapest, VIII.
Eszterházy u. 14. [50]**

Lapunk nyomdája:

Tipografia Union Lugoj

mindennemű könyvnyomdai mun-
kákat, szép kivitelben, elvállal.

Megjelent

a Bán-dor könyvek legújabb
5-ik száma a

Bestiák

**Egy rabszolgakeres-
kedő nő házában**

s mindazoknak, akik a könyvet időközben előzőleg megrendelték, azt a kiadóhivatal utánvét mellett most expediálja. — A Bestiák a tervbevett 96 oldal helyett 112 oldalon jelent meg fényképillusztációval, kemény diszkötésben, wieni kiadásban, tisztára egy tudományosan érdekelt olvasóközönség számára, tehát könyv-árusi forgalomba nem kerül.

A diszes kiállítású könyv ára 200 lei, külföldön 250 lei. — Jugoszlávia és Csehszlovákia területén levő előfizetőink megrendelhetik azokon a helyeken, ahol a lapot szokták hetenkint megvásárolni.

**Karácsonyi
számunk**

sajtó alatt van és az a rendes időben, diszes kiállításban

**52 oldalon
jelenik meg!**

A karácsonyi számban összes munkatársaink szerep-
hez jutnak és tudásuk legjavát viszik az olvasó elé. A
karácsonyi számnak külön érdekessége lesz a gazdag
fénykép és rajz illusztráció, mely legújabb modelleink
után most van munkában.

Gal Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)